

Της **ΧΡΥΣΑΣ ΠΑΛΙΕΡΑΚΗ**
news.palieraki@parapolitika.gr

Στην καρδιά της Αθήνας, μιας πόλης που παλεύει με τα ακριβά ενοίκια και την τουριστική πίεση, ξεφυτρώνουν νέοι χώροι διαμονής, που θυμίζουν κάτι ανάμεσα σε φοιτητική εστία και boutique ξενοδοχείο. Δεν είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο: είναι τα πρώτα co-living projects στην Ελλάδα, μια διεθνής τάση, που πλέον κάνει τα πρώτα της βήματα και στη χώρα μας.

Τι είναι το co-living; Στην ουσία πρόκειται για μια νέα μορφή συγκατοίκησης: ο κάθε ενοικιαστής έχει το δικό του δωμάτιο, συχνά με προσωπικό μπάνιο, αλλά μοιράζεται με τους υπόλοιπους κοινόχρηστους χώρους, όπως κουζίνα, σαλόνι, αθλοσάλα εργασίας ή ακόμα και γυμναστήριο. Στόχος δεν είναι μόνο η εξοικονόμηση κόστους αλλά και η δημιουργία μιας μικρής κοινότητας με κοινωνική ζωή, συνεργασία και ανταλλαγή εμπειριών. Στο εξωτερικό, από το Βερολίνο έως το Λονδίνο και τη Νέα Υόρκη, το co-living έχει ήδη καθιερωθεί ως εναλλακτική λύση απέναντι στο ακριβό real estate και τη μοναξιά των μεγάλων πόλεων. Οι νεότερες γενιές, που αλλάζουν δουλειές συχνά, εργάζονται εξ αποστάσεως και μετακινούνται με μεγαλύτερη ευκολία, αναζητούν ευέλικτες λύσεις στέγασης, που τους δίνουν ανεξαρτησία, αλλά και κοινωνικότητα. Στην Ελλάδα, η εμφάνιση τέτοιων χώρων συνδέεται με τρεις μεγάλες αλλαγές: την εκρηκτική αύξηση των ενοικίων, την επιστροφή της πόλης ως χώρου για νέους επαγγελματίες και την άνοδο των ψηφιακών νομάδων, που αναζητούν προσωρινές, αλλά ποιοτικές κατοικίες.

Ενα από τα πρώτα projects που συζητήθηκαν στην Ελλάδα είναι το «Ilios» στην Αθήνα, το οποίο προβάλλεται ως το πρώτο οργανωμένο co-living brand στη χώρα. Προσφέρει μοντέρνα διαμερίσματα με στομικά δωμάτια και κοινόχρηστους χώρους, προσελκύοντας νέους που θέλουν να συνδυάσουν ανεξαρτησία με κοινωνικότητα. Παράλληλα, σε τουριστικούς προορισμούς, όπως η Κρήτη και η Κέρκυρα, έχουν ξεφυτρώσει co-living spaces ειδικά σχεδιασμένα για ξένους remote workers. Εκεί, το co-living συναντά το co-working: κοινές κουζίνες δίπλα σε αθλοσάλα εργασίας με γρήγορο Wi-Fi, workshops και ομαδικές δραστηριότητες. Η διεθνής πλατφόρμα coliving.com καταγράφει ήδη πάνω από δέκα τέτοιους χώρους στην Ελλάδα, ενώ μεσαιτικές εταιρείες όπως η Savills μιλούν για «αγορά σε φάση ωρίμανσης», που προσελκύει το ενδιαφέρον επενδυτών.

ΛΥΣΗ Ή LIFESTYLE;

Το co-living προβάλλεται συχνά ως λύση απέναντι στην κρίση της στέγης. Όταν το ενοίκιο για ένα μικρό δωμάτιο στο κέντρο της Αθήνας μπορεί να ξεπεράσει τα 700 ευρώ, η προοπτική ενός ιδιωτικού διαμετίου σε co-living διαμέρισμα με 500 ή 600 ευρώ τον μήνα φαίνεται δελεαστική. Επιπλέον, οι υπηρεσίες (καθαριότητα, Internet, κοινόχρηστα) συνήθως περιλαμβάνονται στην τιμή, κάτι που μειώνει την πίεση και τις υποχρεώσεις του ενοικιαστή. Ωστόσο, η συζήτηση δεν είναι μόνο οικονομική. Για αρκε-

ΤΟ CO-LIVING ΑΛΛΑΖΕΙ ΤΟΝ ΧΑΡΤΗ ΤΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

**Η ΝΕΑ ΤΑΣΗ, ΠΟΥ ΕΦΤΑΣΕ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΩΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΒΗ
ΣΤΕΓΑΣΗ – ΠΑΝΩ ΑΠΟ 10
PROJECTS ΗΔΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ
ΜΑΣ – ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΩΝ
ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΩΝ, Ο ΚΟΙΝΟΣ
ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ Η
ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ**

τους νέους, το co-living αποτελεί τρόπο ζωής: κοινότητες ανθρώπων με παρόμοια ενδιαφέροντα, αίσθηση συνύπαρξης και δυνατότητα κοινωνικής δικτύωσης σε μια πόλη που συχνά μοιάζει ψυχρή και ατομικιστική. Δεν είναι τυχαίο ότι πολλά projects δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στη «φιλοσοφία» τους και την εμπειρία της κοινότητας, οργανώνοντας από κοινού γεύματα, σεμινάρια ή πολιτιστικές δραστηριότητες. Η εμπειρία από άλλες χώρες δείχνει ότι το co-living μπορεί να λειτουργήσει και ως «γέφυρα» για νεοεισερχόμενους σε μια πόλη. Νέοι εργαζόμενοι, φοιτητές ή ξένοι επαγγελματίες βρίσκουν πιο εύκολο να πρώτο τους «σπίτι», χωρίς μακροχρόνιες δεσμεύσεις, αποκτώντας παράλληλα ένα κοινωνικό δίκτυο.

ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

Παρά τα θετικά, το co-living προκαλεί και ερωτήματα. Μπορεί να αποδειχθεί απλώς ακόμα ένα «προϊόν real estate» που απευθύνεται σε εύπορους ξένους ή Έλληνες μεσαστούς, χωρίς να δίνει ουσιαστική λύση στο πρόβλημα της στέγης; Υπάρχει κίνδυνος να γίνει άλλο ένα κομμάτι της τουριστικοποίησης του κέντρου, εκτοπίζοντας μόνιμους κατοίκους;

Οι ειδικοί μιλούν για ανάγκη ρύθμισης και σωστού σχεδιασμού, ώστε να ενταχθεί η νέα αυτή μορφή κατοικίας σε μια ευρύτερη στρατηγική στέγασης. Παράλληλα, παραμένει ζήτημα το κατά πόσον οι Έλληνες, που έχουν μάθει να ταυτίζουν την ιδιοκτησία με την ασφάλεια, είναι έτοιμοι να αγκαλιάσουν την ιδέα της συγκατοίκησης σε πιο «εξονομωμένο» μοντέλο. Η κουλτούρα της ιδιοκατοίκησης παραμένει ισχυρή και δεν είναι σίγουρο ότι η νέα γενιά θα την εγκαταλείψει εύκολα, ακόμα κι αν οι οικονομικές πιέσεις την ωθούν προς εναλλακτικές λύσεις. Είτε ως πρακτική απάντηση στην ακριβή κατοικία είτε ως lifestyle επιλογή, το co-living μοιάζει να κερδίζει έδαφος στην Ελλάδα, ανοίγοντας μια νέα σελίδα στον τρόπο που φανταζόμαστε τη ζωή μας στις ελληνικές πόλεις. Ισως, λοιπόν, τα επόμενα χρόνια να μιλάμε για αλόκληρες «γειτονιές συγκατοίκησης», όπου η στέγη δεν θα είναι μόνο στέγη, αλλά και κοινότητα.

